

РЕШЕНИЕ

№ 7586

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 01.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7655** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на съюза.

Образувано е по жалба на И. Х. Ю., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № 32-175404/ 10.05.2023г., издадено от Директора на ТД Митница Р. при Агенция „Митници“, с което органът е отказал да приеме митническата стойност на автомобил, деклариран с митническа декларация 20BG004300001670R8/13.03.2020г., установил е нов размер на дължимите задължения по същата от 3 460,15 лв. мито и 7 642,33 лв. ДДС, и съответно е определил задължения за доплащане от жалбоподателя в размер на 2 337,36 лв. мито и 5 142,20 лв. ДДС.

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспореното решение поради неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и липса на мотиви. Оспорва наличието на основание за съмнение в декларираната стойност на процесния автомобил. Сочи, че митническата декларация (МД) съдържа всички относими данни по смисъла на чл.162 от Регламент (ЕС) № 952/2013, което навеждало на липса на реални мотиви относно новоопределената стойност, почиваща единствено на съмнения. На следващо място сочи, че органът не е обсъдил констатациите на експерта по назначената от тях експертизата, методите, използвани в нея и как е установено конкретното техническо състояние на автомобила

към датата на вноса му. Моли за отмяна на обжалвания административен акт и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли съда да отмени оспорения административен акт и претендира сторените по делото разноски съгласно представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директорът на ТД "Митница Р." в Агенция "Митници", в съдебно заседание не изпраща представител. В представена писмена защита от 23.10.2023г. моли съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като съобрази представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.03.2020г. жалбоподателят И. Х. Ю. в качеството си на вносител е подал в ТД Митница-Р." митническа декларация за внос от САЩ на употребявано катастрофирало моторно превозно средство марка „MERCEDEC“, модел „GLE550E“, шаси № 4JGDA6DB5JB030741, с № 20BG004300001670R8/13.03.2020г.

На база декларираните данни към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност е определен съгласно чл.70, § 1 от Регламент (ЕС) № 2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е "С. – Стойност и навло" Р. и към митническата декларация е приложена фактура /В. of sale/, издадена от „Т. Т.“, САЩ и В. of lading с № IMP/0163/01/20 L4, издадена от “Т. Т.. Митническата стойност за стоката е определена на база декларираните за нея елементи: на 5 800 U. или 10 503,51 лв.

При извършена повторна проверка на декларирането, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“, „катастрофирали“, „с повреди“ в ТД Митница Р. са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на тези автомобили, внесени от САЩ. С оглед това са предприети действия за извършване на последваща проверка по линия на международното сътрудничество. С писмо № 32-359976/21.10.2022г. на Централно митническо управление, са предоставени документи, представляващи електронна информация за износ (Е. Е. I.) от системата на Американската Служба „Митници и гранична охрана“ за превозни средства, декларирани за износ в САЩ.

В предоставената информация са включени данни за изнесени от САЩ моторни превозни средства, които са декларирани за поставяне под митнически режим „допускане за свободно обращение“ пред митнически учреждения от структурата на териториална дирекция „Митница Р.“, сред които е включен и автомобила, деклариран с процесната митническа декларация.

В резултат на проверката е констатирана съществена разлика между последната цена при износ и цената на декларираното с митническа декларация 20BG004300001670R8/13.03.2020г. употребявано моторно превозно средство. Това обстоятелство е дало основателно съмнение да се счете, че декларираната цена при поставянето на стоките под режим не представлява общата платена цена и същата не следва бъде определена и приета по реда на чл. 70, параграф 1 от М.. Предвид

спецификата на стоката митническите органи са приели, че митническата стойност следва да бъде определена на основание чл.74, § 4 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 чрез изготвяне на експертна пазарна оценка от компетентно лице, притежаващо валидно разрешение за осъществяване на такава дейност.

С възлагателно писмо рег. № 32-412781/29.11.2022г. на Директора на ТД "Митница - Р." е възложено на инж. Н. Г., вещо лице от списъка на Окръжен съд-гр.В. Т., притежаващ Сертификат за оценителска правоспособност рег.№[ЕИК]/14.12.2009г., издаден от К. на независимите оценители в България за оценка на машини и съоръжения, и Сертификат за оценителска правоспособност рег.№[ЕИК]/14.12.2009г. на КНОБ за оценка на предприятия и вземания, да изготви справедлива пазарна оценка на употребявания автомобил, поставен под режим "допускане за свободно обращение" с митническата декларация.

Вещото лице е изготвило Доклад за пазарна оценка вх.№ 32-61726/15.02.2023г., по методите на разходите и пазарните аналози, като е определена справедлива пазарна стойност на в размер на 45 854,00 лв., в която са включени мита, данъци и обичайни разходи за доставка до входен граничен на ЕС, по смисъла на чл. 72 от М.. Определена е и пазарна стойност в размер на 33 877,14 лв. Въз основа на изготвения доклад митническите органи са приели, че митническата стойност на стоката следва да бъде определена на база съдържащото се в него заключение, съобразно определената пазарна стойност на автомобила.

С писмо № 32-67682/20.02.2023г. жалбоподателят е уведомен за започване на административно производство и за възможността да се запознае с документите, касаещи същото и на основание чл. 22, пар. 6, във връзка с чл. 29 от М. и чл. 8, пар. 1 от ДР, чл. 26 и 34 от АПК, му е дадена възможност да изрази становище и представи допълнителни документи.

В указания срок, жалбоподателят е изразил становище относно начина на определяне на новата митническа стойност, като е изрично посочено, че представените към момента на декларирането документи по безспорен начин доказват договорната стойност на стоката и е отправил възражение срещу определената от вещото лице пазарна стойност на автомобила и срещу използването ѝ за определяне на нова митническа стойност на автомобила.

С Решение № 32-175404/10.05.2023г., издадено от Директора на ТД Митница Р. при Агенция „Митници“, органът е отказал да приеме митническата стойност на автомобил, деклариран с митническа декларация 20BG004300001670R8/13.03.2020 г., установил е нов размер на дължимите задължения по същата от 3 460,15 лв. мито и 7 642,33 лв. ДДС, и съответно е определил задължения за доплащане от жалбоподателя в размер на 2 337,36 лв. мито и 5 142,20 лв. ДДС. Определен е десетдневен срок от уведомяване на длъжника за заплащане на мито и ДДС, задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в десетдневния срок от уведомяване на длъжника за решението. Решението е връчено на И. Х. Ю. лично срещу подпис на 17.07.2023г.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства: административната преписка в цялост, както и допълнително представените от ответника изготвени преводи на документи относно запитването на американските митнически власти – писмо на Американската служба „Митница и гранична охрана“ вх. № 32-74077/23.02.2023г., писмо на Американската служба „Митница и гранична охрана“ вх. № 32-359976/21.10.2023г., както и електронна информация за износ (ЕЕИ)

ITN:X20200115130017/XTN:26321410164024731(D).

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е изпратен на жалбоподателя по пощата и видно от приложеното по делото известие за доставка е получен на 17.07.2023г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, от 31.07.2023 г., е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД „Митница Р.“, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване, съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 и е предоставена възможност да се изрази становище от страна на жалбоподателя с писмо № 32-67682/20.02.2023г. Т. е постъпило и е намерило отражение в мотивите на издадения административен акт. Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени правните основания за издаването му, както и се съдържа изложение на фактически обстоятелства, които, според административния орган, обосновават установения в него резултат.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да

бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Съгласно чл. 70 § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внасената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/така Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq С. I. С., C-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на

субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Независимо, че при митническото остойностяване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopropé, С-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай съдът намира, че митническите органи не са изпълнили задължението си да обосноват наличието на „основателни съмнения“ по смисъла на чл.140 от Регламент /ЕС/ 2915/2447. Видно от съдържанието на оспореното решение, митническата стойност на процесния автомобил е определена като отново е приложен чл.70 от Регламента, но при завишаване на стойността, поради възприетото от органа становище, че действително платената или подлежаща на плащане цена в случая е установената в хода на проверката пазарна стойност на автомобила чрез изготвяне на експертна оценка от вещо лице, притежаващо оценителска компетентност, с което е определена пазарна стойност на автомобила в размер на 33877,14 лв. В тази връзка следва да се отбележи, че това е допустимо единствено когато се прилагат вторичните методи и резервният метод за остойностяване на стоката за митнически цели, посочени съответно в чл.74, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., което очевидно не е предприето в случая от митническите органи. В този смисъл налице е нарушение на законовите разпоредби относно реда и начина, по който следва да бъде определена митническата стойност.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващото лице е предоставило всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказало е необходимото съдействие за извършване на митническия контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката е представен В. of Sale от 13.02.2019г., и В. of lading № IMP/0163/01/20 L4. Административният орган не е оспорил автентичността на представените документи за придобиване на процесната стока и въпреки това е приел, че е налице основание за отхвърляне на декларираната за същата в нея митническа стойност. Липсва посочена причина за незачитане на данните относно платената сума по нея, предвид липсата на изрично оспорване на нейната автентичност.

Безспорно е, че митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което е необходимо да бъде изследвана само и единствено действителната воля на страните в извършената покупко-продажба, предвид, че от страна на жалбоподателя са представени на митническите органи своевременно документите, удостоверяващи цената на стоката, представляваща употребен автомобил.

Административният орган се позовава на представената в хода на възложената проверка информация от американските митнически власти – електронна информация за износ E. Export I., по своята същност еквивалент на европейската митническа декларация за износ. Съдът счита, че писмото, получено от Д. на САЩ по вътрешна сигурност има материалната доказателствена сила относно обстоятелството, че износителят е декларирал пред митническите органи в страната на износ посочената стойност, но в него

липсват каквито и да е данни, че по-високата декларирана от износителя стойност е реално уговорената, респективно – заплатената или подлежаща на плащане цена. В тази връзка изцяло необоснован се явява изводът на митническия орган, че данните в ЕЕI удостоверяват реално платената цена на стоката. От друга страна стойността по Е. Export I. съществено се различава от установената в хода на административното производство с изготвената пазарна оценка от вещо лице.

Съдът не кредитира изготвената в хода на административното производство пазарна оценка. От същата се установява, че експертът не е извършил личен оглед на процесния автомобил, за да прецени състоянието му -дали е катастрофирал, отремонтiran и доколко е съпоставим с автомобил, който никога не е имал подобна щета. Експертизата е извършена по представен снимков материал на автомобила. Съдът счита, че оценка, извършена само въз основа на снимки и на онлайн автокъщи и магазини, не дава достоверна информация за стойността на му.

Ето защо липсва основание да се приеме, предвид доказателствата, представени с МД 20BG004300001670R8/13.03.2020г., че събраната от административния орган информация е била годна да породии основателни съмнения в достоверността на декларираните от жалбоподателя данни, единствено при наличието на каквито административният орган е бил длъжен да пристъпи към прилагане на методите по чл.74, § 2, респ. по чл.74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 за определяне на митническа стойност. Като не са спазили разписаното в регламента правило за определяне на митническата стойност на внесенния автомобил, митническите органи са допуснали нарушение на материалния закон и неговата цел.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Ответникът е отправил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. Същото е над законовия минимум в чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което следва да бъде редуцирано до 1050 лв.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-175404/ 10.05.2023 г., издадено от Директора на ТД Митница Р. при Агенция „Митници“, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница“ Р. към Агенция "Митници" да заплати на И. Х. Ю., ЕГН [ЕГН], съдебно-деловодни разноски по делото в размер на 1060 лв. /хиляда и шестдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:

